

Quo vadis polska edukacja

Autor: fot. arch.

UMWM

O aktualnej sytuacji w mazowieckiej oświacie dyskutowano podczas XVIII posiedzenia Zespołu roboczego ds. oświaty, działającego w ramach Wojewódzkiej Rady Dialogu Społecznego.

Punktem wyjścia do dyskusji były rekomendacje wypracowane w Miasteczku Edukacyjnym przez pracowników oświaty, rodziców, organizacje pozarządowe naukowców i badaczy. Dotyczyły one między innymi czasu i warunków pracy nauczycieli, finansowania oświaty i wynagradzania nauczycieli oraz pracowników niepedagogicznych, a także podstawy programowej i treści nauczania. W zaprezentowanych rekomendacjach znalazły się także wnioski dotyczące roli rodziców i organizacji pozarządowych w edukacji, równego traktowania dzieci z trudnościami, wsparcia psychospołecznego i rozwijania samorządności uczniowskiej. Apelowano także o dialog światopoglądowy, debaty i rozmowy o wartościach z przestrzenią na różnice zdań.

Braki kadrowe

Członkowie Zespołu zapoznali się również z informacjami dotyczącymi braków kadrowych w oświacie na przykładzie m.st. Warszawy, których jak zauważyła **Urszula Woźniak** – wiceprzewodnicząca zespołu roboczego ds. oświaty, należy upatrywać w obniżeniu prestiżu zawodowego nauczycieli. Poinformowała, że młodzi nauczyciele po przepracowaniu krótkiego czasu odchodzą z zawodu, a absolwenci szkół pedagogicznych nie podejmują w ogóle pracy w szkole. Młodzi nauczyciele wskazują na brak wsparcia i szacunku, brak autorytetu i odpowiedniego uposażenia. Wskazała, że w Warszawie najwięcej brakuje nauczycieli pracujących z dziećmi z orzeczeniami o specjalnych potrzebach edukacyjnych, wychowania przedszkolnego, psychologów, pedagogów specjalnych, anglistów, matematyków i polonistów.

Kolejne kryzysy oświaty

W trakcie dyskusji zwrócono uwagę na pogarszającą się od wielu lat kondycję polskiej edukacji spowodowaną dotykającymi ją kryzysami. **Jerzy Wiśniewski** – przewodniczący Zespołu roboczego ds. oświaty wskazał, że pierwszym z nich była reforma likwidująca gimnazja, co doprowadziło do powstania tzw. podwójnych roczników i braku miejsc w szkołach ponadpodstawowych dla absolwentów podstawówek. Kolejnym, krytycznym momentem była pandemia, w wyniku której znacznie pogorszyło się zdrowie

psychiczne uczniów, a nauczyciele musieli zmierzyć się z nauczaniem zdalnym, wykazując ogromne zaangażowanie. Kolejny, to kryzys uchodźczy i źle przygotowany system nauczania ukraińskich dzieci. Aktualnie największym problemem są braki kadrowe, niskie nakłady na edukację, niestabilność systemu prawa oraz systematyczne obniżanie statusu zawodu nauczyciela.

Stanowisko

Po przeprowadzonej dyskusji na temat pogarszającej się kondycji polskiej oświaty, strona pracowników, strona pracodawców oraz strona samorządowa Zespołu roboczego ds. oświaty przyjęły stanowisko, w którym wnioskuje o podjęcie zmian w zakresie statusu społecznego i ekonomicznego nauczycieli oraz faktyczne uwzględnienie w polityce budżetowej priorytetowego znaczenia edukacji wśród podstawowych zadań polskiego państwa.

[Od lewej pan Dawid Kalkowski – zastępca Dyrektora Departamentu Edukacji Publicznej i Sportu, Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego w Warszawie, Tomasz Korczak - Prezes Okręgu Mazowieckiego ZNP, Ewa Ilczyszyn - Związek Zawodowy „Rada Poradnictwa”](#)

[fot. arch. UMWM](#)

[Marek Sokołowski - Zastępca Prezesa Zarządu Izby Rzemiosła i Małej Przedsiębiorczości w Radomiu](#)

[fot. arch. UMWM](#)

